

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmmma Totivs Theologiae S. Thomae Aqvinatis, Doctoris Angelici Ordinis Prædicatorum

Tertiæ Partis Volumen Secundum

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romae, 1619

Vtrum liceat sacerdoti consecranti à communionē abstinere? 4

urn:nbn:de:hbz:466:1-38725

Ad secundum dicendum, quòd eiusdem est, hoc sacramentum dispensare & consecrare, ratione iam dicta*.

in corpore arti.

Ad tertium dicendum, quòd sicut diaconus in aliquo participat illuminatiuam virtutem sacerdotis, in quantum dispensat sanguinem: ita sacerdos participat perfectiuam dispensationem Episcopi, in quantum dispensat hoc sacramentum, quo perficitur homo secundum se, per comparisonem ad Christum. Alie autem perfectiones, quibus homo perficitur per comparisonem ad alios, Episcopo referuntur.

ARTIC. IV.

Vtrum sacerdos consecrans teneatur sumere hoc sacramentum?

497

sup. q. 80

a. 12. &

q. d. 12. q.

3. a. 2 q.

2.

AD quartum sic proceditur. Videtur, quòd sacerdos consecrans non teneatur sumere hoc sacramentum. In alijs enim consecrationibus, ille qui consecrat materiam, non vitur ea; sicut Episcopus consecrans chrisma, non linitur eodẽ. Sed hoc sacramentum consistit in consecratione materiæ. Ergo sacerdos perficiens hoc sacramentum nõ necesse habet vit eodem, sed potest licitè à sumptione eius abstinere.

¶ 2 Præterea, In alijs sacramentis minister non præbet sacramentum sibi ipsi: nullus enim baptizare potest seipsum, vt supra dictũ est*. Sed sicut baptizatus ordinatè dispensatur, ita & hoc sacramentum. Ergo sacerdos perficiens hoc sacramentum, non debet ipsum sumere à seipso.

¶ 3 Præterea, Contingit quandoque, quòd miraculose corpus Christi in altari apparet sub specie carnis, & sanguis sub specie sanguinis; quæ nõ sunt apta cibo & potui: vnde (sicut supra dictum est*) propter hoc sub alia specie traduntur, ne sint horrosumentibus. Ergo sacerdos consecrans, non semper tenetur sumere hoc sacramentum.

SED contra est, quod in Conc. Tolet. legitur, & habetur* de conse. d. 2. c. relatum. Modis omnibus tenendum est, vt quotiescũque sacrificans corpus Christi &

*q. 66. a. 5
ad 4. ar-
gum.*

*q. 75. a. 5
& q. 76.
ar. 8.*

*5. can. 5.
de conse.
d. 2. c. re-
latum.*

sti & sanguinem Domini nostri Iesu in altari immolat, toties perceptionis corporis & sanguinis Christi, participem se prabeat.

RESPONDEO dicendum, quòd (sicut supra dictum est *) Eucharistia non solum est sacramentum, sed etiam sacrificium. Quicumque autem sacrificium offert, debet sacrificij fieri particeps: quia exterius sacrificium quod offertur, signum est interioris sacrificij, quo quis seipsum offert Deo: vt Aug.* dicit 10. de ciuit. Dei. Vnde per hoc quod participat sacrificio, ostendit ad se sacrificium interius pertinere. Similiter etiam per hoc quod sacrificiũ populo dispensat, ostendit se esse dispensatorem diuinorum, quorum ipse primo debet esse particeps: sicut Dionys.* dicit in lib. eccl. hie. Et ideò ipse ante sumere debet, quam populo dispenset. Vnde & in predicto cap. flegitur, Quale est sacrificium, cui nec ipse sacrificans particeps esse dignoscitur? Per hoc autem fit particeps, quòd de sacrificio sumit: secundum illud Apostoli primæ Corinthiorum decimo, Nonne, qui edũt hostias, participes sunt altaris? Et ideò necesse est, quòd sacerdos quotiescumque consecrat, sumat integre hoc sacramentum.

Ad primum ergo dicendum, quòd consecratio chrisimatis vel cuiuscumque alterius materiæ, non est sacrificium sicut consecratio eucharistia. Et ideò non est similis ratio.

Ad secundum dicendum, quòd sacramentum baptismi perficitur in ipso vsu materiæ. Et ideò nullus potest baptizare seipsum: quia in sacramento nõ potest esse idem agens & patiens. Vnde nec in hoc sacramento sacerdos consecrat seipsum, sed panem & vinum: in qua consecratione perficitur sacramentũ. Vñs autem sacramenti est consequenter se habens ad hoc sacramentum. Et ideò non est simile.

Ad tertium dicendum, quòd si miraculosè corpus Christi in altari sub specie carnis appareat, aut sanguis sub specie sanguinis, nõ est sumendũ. Dicit enim

D d 4 Hie-

9.79 a. 5
c. 7.

li. 10. c. 5.
10. 5.

c. 3. de li
nãdo ad
fin.

† eod ca
no. 5. 12.
cont. Tol.

424 QVÆST. LXXXII. ART. V.
refertur Hieron. † super Leuit. De hac quidem hostia quæ in
de conse. Christi commemoratione mirabiliter fit, edere licet
d. 2. c. de de illa verò, quam Christus in ara crucis obtulit, se-
hac ex cundum se nulli edere licet. Nec propter hoc facer-
Orig. ho. dos transgressor efficitur: quia ea quæ miraculose
7. super fiunt, legibus non subduntur. Consulendum tamen,
Leuit. esset sacerdoti, quod iterato corpus & sanguinem
Domini consecraret & sumeret.

ARTIC. V.

Vtrum malus sacerdos Eucharistiam consecrare possit?

498
4. dif. 18.
q. 2. a. 2.
q. 3. ad 2.
* sup. il-
lul Soph.
3. Sacer-
dotes pol-
luerunt
sanctum,
10. 6.
orth. fid.
c. 14. non
longè à
med.

AD quintum sic proceditur. Videtur, quòd malus sacerdos eucharistiam consecrare nõ possit. Dicit enim Hieron. *super Soph. Sacerdotes, qui eucharistia seruiunt, & sanguinem Domini populis diuidit impiè agunt in lege Christi, putantes eucharistiam precantis facere verba, non vitam, & necessariam esse solemnem orationem, & non sacerdotis merita, de quibus dicitur, Sacerdos in quacumque fuerit macula, non accedat offerre oblationes Domino. Sed sacerdos peccator cum sit miraculosus, nec vitã habet nec merita huius conuenientia sacramento. Ergo sacerdos peccator non potest consecrare eucharistia.
¶ 2 Præterea, Damaf. *dicit in 4. lib. q. panis & vinũ per aduentum sancti Spiritus supernaturaliter trãfit in corpus & sanguinẽ Domini. Sed Gelasius Papa dicit (sicut habetur in decr. 1. q. 1. sacrosancta,) Quomodo ad diuini mysterij consecrationem, cœlestis spiritus inuocatus adueniet, si sacerdos, qui eum adesse deprecatur, criminosis plenus actionibus cõprobetur? Ergo per malum sacerdotem non potest eucharistia consecrari.

air. med.

¶ 3 Præterea, Hoc sacramentum sacerdotis benedictione consecratur. Sed benedictio sacerdotis peccatoris non est efficax ad consecrationẽ huius sacramenti: cum scriptum sit Malach. 2. Maledicam benedictionibus vestris. Et Dion. *dicit in epist. ad Demophilum Monachum, Perfecte cecidit à sacerdotali ordi-